

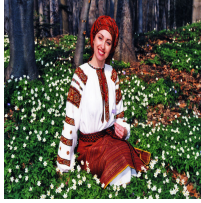
І. С. Федів

Генік Євгенія Петрівна

ГЕНІК Євгенія Петрівна (05. 03. 1926, с. Вижній Березів, нині Верхній Березів Косів. р-ну Івано-Фр. обл.) – майстриня художньої вишивки і ткацтва. Заслужений майстер народної творчості України (1997). Член НСХУ (1989), НСМНМУ (1992). Вивезена 1947 з рідними до Сибіру, втекла додому й переховувалася. Закін. Коломий. пед. училище (Станіслав., нині Івано-Фр. обл., 1950). Мистецтву навч. у бабусі та мами. Учителювала; працювала інструктором гуртка Станіслав. станції юних талантів (1958–60); кер. гуртка худож. вишивки при Коломий. палаці піонерів (нині Будинок школяра, 1960–86). Учасниця респ. (від 1977), всесоюз. (від 1982) та міжнар. (від 1987) мистецьких виставок. Персон. – у Коломиї (1977, 2000), Івано-Франківську (1983, 1992, 1985, 1997, 2007), Каневі (Черкас. обл., 1987), Львові (1989, 1992), Кам'янці-Подільському (Хмельн. обл., 1998), Києві (2005). Творчість Г. базується на геом. орнаментиці (осн. елементи – трикутник, квадрат, ромб; а також традиційні – «головки», «рачки», «кучерики», «зірнички», «ріжки» та ін.), яка у поєднанні з рослин. візерунками створює орнам. композиції. Майстриня володіє всіма техніками вишивання, улюблена техніка – низинка. Вишивки у традиціях Гуцульщини та Покуття доповнює автор. новотворами. В основі творчості – нац. вишивка у контексті традиц. побут. культури та її єдності з нар. костюмом і сучас. одягом. Серед робіт – рушники, серветки, наволочки, накидки, корогви, доріжки, порт'єри, жін. блузи, чол. сорочки, ткані запаски, пояси, одягові комплекси, унікал. за формою та кольор. рішенням ґердани (понад 200), силянки, кулони. Вироби зберігаються у Коломий. музеї нар. мистецтва Гуцульщини та Покуття, НХМ, МУНДМ, Музеї нар. архітектури та побуту України, Шевченків. нац. заповіднику в Каневі, Міжнар. музеї Т. Шевченка в Палермо.

Фотоілюстрації

Основні твори

доріжки – «Яворівка», «Синя гора» (обидві – 1978), «Гуцулка» (1981), «Осінь у Карпатах» (1992); скатертина «Писанкова» (1983); рушники – «Яворівський» (1963), «Святковий», «Березівський», «Два кольори», «Чічка» (усі – 1978), «Корнецький» (1979), «Квіти з полонини», «Зелені Карпати» (обидва – 1981), «Зелена діброва» (1987), «Тарасові шляхи» (1988), «Писанковий» (1989), «Квітуча левада» (1991), «Україна» (1993), «Качурики» (1997), «Карпати» (1998), «Ружа» (1999), «Осінь Карпат» (2002).

Рекомендована література

1. Виставка творів Є. Генік: Каталог. Ів.-Ф., 1983;
2. Гаєва Л. Світ уподобань Євгенії Генік // Вільний голос. Коломия, 2000, 16 листоп.;
3. Костів І. Фантазія на полотні // Коломий. вісн. 2003, 1 квіт.;
4. Симчич М. Євгенія Генік із села Березів // Нар. мистецтво. 2006. № 3–4.

Бібліографічний опис:

Генік Євгенія Петрівна / І. С. Федів // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.]; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2007. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-25558>

2001-2024 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).